

விசுவாசம் கேள்வியினாலே வருகிறது

சகோ. பிரன்ஹாம் பேசிய செய்தியிலிருந்து

செய்தி: தேவனால் அருளப்பட்ட பாதை,

டிசம்பர் 1, 1953

211. இப்பொழுது, எலியா, அவன் மலையை விட்டு வருவதை என்னால் கற்பனை செய்துபார்க்க முடிகிறது. ஒருநாள் இறங்கிவந்த வேறொரு மனிதனை எனக்குத் தெரியும், அவனுக்கு குஷ்டரோகம் பிடித்திருந்தது, அவனுடைய பெயர் தான் நாகமான். அவன் அங்கே இறங்கி வந்து, அவன் பெற்றிருந்தான்... “ஓ, என்னே.” அவன் கேள்விப்பட்டான்... விசுவாசம் கேள்வியினாலே வருகிறது, இல்லையா? தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலமாக கேட்பதினால் வருகிறது. அங்கே சீரியாவில் இருந்த எல்லா மருத்துவர்களையும் அவன் முயற்சி செய்து பார்த்தும், அவர்களில் யாருமே அந்த குஷ்டரோகத்திலிருந்து அவனைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை. இந்நிலையில் சிறைப்பிடித்து வந்திருந்த ஒரு சிறு பெண்பிள்ளை அங்கேயிருந்தாள் என்பதை அவன் கேள்விப்பட்டான். அவள் அநேகமாக ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ அனுபவத்தை உடையவளாயிருந்தாள், அல்லது நல்ல - ஒரு நல்ல இரட்சிப்பின்

அனுபவத்தைக் கொண்டிருந்தாள். அவள், “உமக்குத் தெரியுமா, அங்கே எங்கள் தேசத்தில் எலிசா என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதர் இருக்கிறார், அவர் தெய்வீக சுகமளித்தலை செய்கிறார். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் (Far as), அவரிடம் யாருமே குஷ்டரோகத்திலிருந்து இதுவரை சுகமடைந்ததில்லை, அவர் உமக்காக ஜெபித்தால், நீர் சுகமடைவீர்” என்று கூறினாள். ஓ, என்னே, அப்படிப்பட்ட இன்னும் சில சிறு பெண்பிள்ளைகள் நமக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. அது சரியே.

212. சரி. “நல்லது, நாம் சேணம்பூட்டுவோம் என்று நம்புகிறேன்” என்று கூறுகிறான். அந்த மனிதனைக் கவனியுங்கள்: அவன் அநேக மாற்று வஸ்திரங்களையும், அநேக பவுண்டுகள் எடையுள்ள வெள்ளியையும், அநேக பவுண்டுகள் எடையுள்ள தங்கத்தையும் அங்கே எடுத்துக்கொண்டு போனான். இப்பொழுது, அவன்-அவன் தன்னுடைய மனதில் கற்பனை செய்து வைத்திருந்த விதமான தெய்வீக சுகமளித்தலைத்தான் அவன் விரும்பினான், “நான் இந்தவிதமாகத்தான் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறேன்.” எனவே அவன் ஓட்டிச் சென்று,

அங்கு போய், அங்கிருந்த எலிசாவுக்கு... முன்பாக நின்றான்.

213. எலிசா இங்கே பின்னால் ஒரு சிறிய பழைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதை என்னால் கற்பனை செய்துபார்க்க முடிகிறது, அவன் தன்னுடைய சிறு மண் குடிசையில் இருந்து, வேதவாக்கியங்களில் சிலவற்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது இதோ கேயாசி உள்ளே வந்து, அவன், “ஓ, எஐமானரே” என்றான்.

214. “உனக்கு என்ன வேண்டும்?”

215. “நல்லது, அங்கே வெளியிலுள்ள சீரிய சேனைக்கு படைத்தலைவனாகிய மகத்தான நாகமான் அங்கேயிருக்கிறான்; அவனுக்கு குஷ்டரோகம் உள்ளது.”

216. “இந்த யோர்தானில் போய், எழுதரம் முழுக்கு’ என்று அவனிடம் சொல்.”

217. “நல்லது, அவனைப் பார்க்கும்படிக்கு நீர் வெளியே போகவில்லையா?”

218. “இல்லை, எனக்கு நேரமில்லை; நான் இப்பொழுது கர்த்தரிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

219. அதனால் அவன், “ஏன், அவர் வேதப்புத்தகம் வாசித்துக் கொண்டும், ஜெபத்திலும் இருக்கிறார்; அவர் வெளியே வர மாட்டார். அவர், ‘யோர்தானில் போய், ஏழுதரம் முழுகச்’ சொன்னார்” என்று கூறுகிறான்.

220. ஓ, அவன் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து உரத்த சத்தமாக பழிதூற்றினானா? ஓ, என்னே. சற்று ஏறக்குறைய இப்பொழுது ஜனங்கள் செய்வதைப் போன்று. “ஓ, அந்தப் பழங்கால இடத்திற்கு நான் மறுபடியும் திரும்ப போகவே மாட்டேன். மம். அந்தப் பரிசுத்த உருளையார்களோடு நான் ஒருக்காலும் எந்த சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.” துப்பாக்கிக் குண்டை சாப்பிட்ட ஒரு தவளையைப் போன்று வீங்கி உப்பிப்போய், அதைப் போன்று சுற்றிலும் செல்லுதல். “ஓ, இனிமேலும் அதனோடு எந்த சம்பந்தமும் ஒருக்காலும் வைத்துக்கொள்ளவே மாட்டேன்; நான் அதை விசுவாசிக்க முடியாது, இல்லை, இல்லை, இல்லை, இல்லை.”

221. அந்தக் காரணத்தினால் தான், இப்பொழுது நீங்கள் இருக்கிற இந்த நிலையில் இருக்கிறீர்கள். அது சரியே. தேவனுடைய

வார்த்தையானது பாதையைப் போட்டிருக்கிறது (laid out).

222. “அந்தப் பழைய சேறு நிறைந்த கலங்கிய தண்ணீரில் நான் முழுகுவதா? இல்லை, ஐயா! நல்லது, மேலே சீரியாவிலுள்ள தண்ணீர்கள் இவைகளைக் காட்டிலும் மிகச்சிறந்தது ஆயிற்றே.”

223. அன்றொரு நாள் ஒரு நபர் கூறினதைக் கேட்டேன், அவர் சொன்னார், ஓ, அது கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, அவர், “நான் அங்கே அந்தப் பீடத்திற்கு இறங்கிப் போய், மூக்கொழுக வேண்டும் என்றும்... அவ்வாறு நான் செய்யப் போகிறேன் என்றா என்னிடம் சொல்ல வருகிறீர்களா,” என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள், “நான் அங்கே இறங்கிச் சென்று, அழுது, அங்கே கீழேயிருக்கும் அந்த மற்ற ஜனங்களைப் போன்று நீண்ட நேரமாக கதறிக் கொண்டிருக்கவும், சத்தமாக பீறிட்டு அழுது கொண்டும், தேம்பிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றா என்னிடம் கூறக் கருதுகிறீர்கள்” என்று கூறினார்.

224. அதற்கு நான், “உமக்கு இரட்சிக்கப்பட விருப்பம், நீர் அதை விரும்புகிறீர்” என்றேன்.

225. “ஓ,” அவர், “நான் ஒருபோதும் அதைச் செய்ய மாட்டேன்” என்று கூறினார்.

226. நான், “அப்படியானால் நீர் இருக்கிறவிதமாகவே தொடர்ந்து செல்லும்” என்றேன்.

227. நான் பிரசங்கம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தேன், அங்கே ஒரு பெண்மணி இருந்தாள், அவள் அழுதுகொண்டும், தன்னுடைய கரத்தை உயர்த்தி, சத்தமிடவும் தொடங்கினாள். அவன் சிறு வாலிபனாகவும், பாப்டிஸ்டு போதகனாகவும் இருந்தான், அவன் என்னிடம் மேலே வந்து, அவன், “பில்லி, நீர் எப்போது அந்தப் பரிசுத்த உருளையர்களை விட்டு வெளியே வரப் போகிறீர்?” என்று கேட்டார்.

228. நான், “அவர்களை விட்டு வெளியேவா?” என்றேன்.

229. “அந்தப் பரிசுத்த உருளையர்களை விட்டுத் தான், நான் அன்றொரு இரவில், அந்தப் பெண்மணி எழுந்து, தன்னுடைய கரங்களை மேலே உயர்த்தி அழவும் கூச்சல்போடவும் தொடங்கும் வரையில், உம்முடைய செய்தியை கேட்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தேன்” என்று

கூறினார். நான் சொன்னேன்... “அது உமக்கு இடைஞ்சலாக இல்லையா?” என்று கேட்டார்.

230. அவர், “என்னவென்று உமக்குத் தெரியுமா? அது ஒரு ஜன்னலில் தொங்கும் திரைச்சீலையைப் போன்று என்னுடைய முதுகில் குளிர் நடுக்கம் எழும்பும்படி ஆக்கி விட்டது” என்று கூறினார்.

232. நான், “வாலிபனே, நீ எப்பொழுதாவது பரலோகத்துக்குப் போவாயானால், நீ குளிரால் உறைந்தே மரித்துவிடுவாய். அவர்கள் நிச்சயமாக பரலோகத்திலே சத்தமிட்டுக்கொண்டும், அவ்வாறு தொடர்ந்து செய்துகொண்டுமிருக்கிறார்கள். அது சரியே. அவர்கள் தேவனுடைய பலிபீடத்திற்கு முன்பாக, ‘சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்’ என்று பரலோகத்தினூடாக இரவும் பகலும் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்” என்று கூறினேன். ஆமென். ஆம், ஐயா. தேவனால் அருளப்பட்ட பாதை.

233. நீங்கள், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, அந்தப் புது விதமான மார்க்கத்தைத்தானே நீர் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்” என்று கேட்கலாம். ஊ-உ, நான் பழங்கால வித மார்க்கத்தின் ஒரு

முற்றிலும் புதிய வகையைத்தான் நான் பெற்றிருக்கிறேன்.

234. “கூச்சலிடுவதும், கத்துவதும் மற்றும் அவ்வாறு தொடர்ந்து செய்வதுமான அங்கேயுள்ள பழங்கால மார்க்கம்?”

235. “ஆமாம், அது சரியே.”

236. தேவன் யோபிடம் கூறினார், அவர், “உலகம் அஸ்திபாரம் போடப்பட்ட போது, அந்தப் பழங்கால மார்க்கம் முதலாவது இருந்த போது, நீ எங்கேயிருந்தாய்? ஏன்... அப்போது விடியற்காலத்து நட்சத்திரங்கள் ஏகமாய் பாடினார்களே, தேவபுத்திரர் கெம்பீரித்தார்களே?” என்று கூறினார். வியூ. ஓ, சகோதரனே. தேவனால் அருளப்பட்ட பாதை, அவ்வளவு தான். ஆமாம், அப்படியே செய்யும்படி தேவன் கூறியுள்ளதைச் செய்து கொண்டிருப்பது.

237. சரி, முதலாவது காரியம் என்னவென்று தெரியுமா, நாகமான், என்னால் அவனைக் காண முடிகிறது, அவன்: “நான் ஒருபோதும் அங்கே திரும்பிப் போகவே மாட்டேன்” (என்றபடி), பொங்கி எழுந்தவாறு, அங்கிருந்து போய்விட்டான்.

238. “இப்பொழுது, இதோ பாரும் தகப்பனே, ஏதோவொரு கடினமான காரியத்தைச் செய்யும்படி தீர்க்கதரிசி கட்டளையிட்டிருந்தால், நீர் இந்தப் பணம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்திருப்பீரே (give you all this money), நீர் சுகத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக கொடுத்திருப்பீரே, நல்லது, நீர் அதற்கு சம்மதித்திருப்பீரே. ஆனால் ‘யோர்தானுக்குப் போய் முழுகும்படியாக’ அவர் உம்மிடம் கூறினதின் நிமித்தமாக, நீர் ஏன் அதைச் செய்வதற்கு விருப்பமில்லாமல் இருக்கிறீர்” என்று கூறும்படியாக, தன்னைக் குறித்து போதுமான இரட்சிப்பை ஒரு மனிதன் உடையவனாயிருந்தான்.

239. “நல்லது, ஒருக்கால் நான் முயற்சித்துப் பார்ப்பேன்” என்று அவன் (கூறுவதை) என்னால் காண முடிகிறது. இதோ அவன் இறங்கிப் போகிறான், உங்களுக்குத் தெரியும், அவன் அங்கே இறங்கிச் சென்று, கீழே அந்த சேறு நிறைந்த யோர்தானைப் பார்க்கிறான், உங்களுக்குத் தெரியும், “ம்ம், அந்த ஒருகூட்ட பரிசுத்... (நான் என்ன கூறக் கருதுகிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்): நான் அங்கே அந்த இடத்திற்கு இறங்கிப்போக வேண்டுமா?” சரி, அப்படியானால்

உன்னுடைய குஷ்டரோகத்தை நீயே வைத்துக்கொள்.

240. எனவே பிறகு, அவன் கீழே இறங்குகிறான், உங்களுக்குத் தெரியும். நிறைய ஜனங்கள் செய்வது போன்று, அவன் தன்னுடைய உயரமான குதிரையிலிருந்து இறங்குவதை என்னால் காண முடிகிறது, உங்களுக்குத் தெரியும். “நான் அதைப்போன்ற அந்தக்கூட்ட ஜனங்களிடம் இறங்கி வரும்படி என்னை நானே தாழ்த்த வேண்டுமா.” எனவே, அங்கே தண்ணீருக்குள் போவதை என்னால் காண முடிகிறது, “ம்ம்,” உங்களுக்குத் தெரியும், இந்த விதமாக தன்னுடைய மூக்கைப் பிடித்தபடி, கீழே முங்கி, திரும்ப எழும்பி, “ஓ, அங்கே அதில் எதுவும் கிடையாது என்று நான் உங்களிடம் சொன்னேனே. எனக்கு இன்னும் குஷ்டரோகம் இருக்கிறதே” என்று கூறுகிறான்.

241. “உ-ஊ, தீர்க்கதரிசி, ‘ஏழுமுறை’ என்று கூறியுள்ளார், ஏழு முறை ஆவது மட்டுமாக, அப்படியே தொடர்ந்து முங்கி எழுந்து கொண்டிருக்கும்.”

242. “ஆனால் சகோதரன் பிரன்ஹாமே, நான் எவ்வளவு நேரம் முங்க வேண்டும்?”

243. “அது வரைக்கும்.”

244. “எது வரைக்கும்?”

245. “நீங்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்வது வரையில், இதைத்தான் இயேசு கூறியுள்ளார்: ‘நீங்கள் வல்லமையால் தரிப்பிக்கப்படும் வரைக்கும், எருசலேம் பட்டணத்திலேயே காத்திருங்கள்’ என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.”

246. “இரண்டு நாட்களா?”

247. “அது வரைக்கும்.”

248. “எவ்வளவு காலம்?”

249. “அது வரைக்கும், நீங்கள் தரிப்பிக்கப்படும் வரையில்.” அது சரியே. அது வரையில், அப்படியே அங்கேயே தரித்திருங்கள்; அதுதான் கர்த்தருடைய வார்த்தையாக இருக்கிறது.

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதி திருத்தம் இன்னும் முடியவில்லை.

இது புத்தகமாக அச்சிடும் போது, இறுதி திருத்தம் செய்து வெளிவரும்.)